

- зменшити залежність комерційного банку від некомпетентних дій співробітників структурних відділень;
- створити комплексну систему ризик-менеджменту (забезпечує надійний процес виявлення, оцінки, контролю та моніторингу всіх видів ризику на всіх рівнях організації.

Література

1. Закон України «Про банкрутство» // Відомості Верховної Ради. — 1992. — № 31.
2. Закон України «Про відновлення платоспроможності боржника або визнання його банкрутом»// Відомості Верховної Ради. — 1992. — № 31.
3. Криклій О. А. Управління кредитним ризиком банку: монографія / О. А. Криклій, Н. Т. Маслак. — Суми: ДВНЗ «УАБС НБУ», 2008. — 86 с.
4. Закон України «Про банки та банківську діяльність» // Урядовий кур'єр. — 2001. — № 8.
5. Нідзельська І. А. Кредитні ризики та їх наслідки для банківської системи України в умовах поглиблення фінансової кризи / І. А. Нідзельська // Фінанси України. — 2009. — № 8. — С. 102.

Левчук С. В.,

*студент 2 курсу факультету адвокатури,
Національний університет «Одеська юридична академія»*

ПЕРСПЕКТИВИ РОЗВИТКУ ІННОВАЦІЙНИХ БАНКІВ В УКРАЇНІ

Протягом останніх десятиліть у сфері світового банківського бізнесу спостерігається стійка тенденція диверсифікації видів банківської діяльності [1]. Зокрема в сучасній Українській банківській системі через високу потребу інноваційного сектору економіки в інвестиціях, з метою розширення джерел отримання додаткових прибутків, створюються банки, що працюють професійно в сфері інновацій. Інноваційні банки – це різновид комерційних банківських установ, що спеціалізуються на фінансуванні та кредитуванні інноваційних проектів, тобто різних науково-технічних розробок, починаючи від проектування чи створення дослідного зразка до масового впровадження. Кредитування такими банками забезпечується шляхом придбання відповідних акцій, а також розміщення облігаційних позик [2]. Варто зазначити те, що на сьогоднішній день розвиток спеціалізованого інноваційного банкінгу є

досить перспективним видом діяльності, його можна вважати найбільш затребуваним з боку суб'єктів інноваційної діяльності.

Незважаючи на важливість функцій інноваційних банків в Україні, на даний час існує ряд проблем їх функціонування у банківському просторі держави:

1. Недостатнє нормативно-правове регулювання питань розвитку інноваційної інфраструктури та інноваційних банків [3]. В Україні відсутній єдиний нормативно-правовий акт, норми якого врегульовували би відносини у сфері банківської діяльності, зокрема функціонування інноваційних банків. Правовим документом загального спрямування, що виділяє інноваційні банки як важливий елемент забезпечення функціонування інноваційної інфраструктури, є Постанова Верховної Ради України «Про Концепцію науково-технологічного та інноваційного розвитку України» від 13 липня 1999 р.

2. Відсутність державної підтримки інноваційних банків та економічного стимулювання їх створення. Оскільки держава не забезпечує умови та гарантії повернення грошей, не надає пільг для інноваційних банків, у зв'язку з чим банківські установи віддають перевагу більш стабільній і традиційній діяльності, що зумовлює незначну частку інноваційних установ у банківській системі.

3. Надзвичайно високий ризик банків при фінансуванні та участі в управлінні інноваційними проектами, у зв'язку з чим інноваційні банки неохоче надають фінансові ресурси новаторам [3]. Це зумовлює в свою чергу проведення жорсткого конкурсу по відбору кращих інноваційних проектів та фінансування невеликої їх кількості.

4. Недостатнє застосування особливих технологій, інструментів та схем фінансування, відсутність відповідної кваліфікації банківського персоналу, відсутність якісного методичного забезпечення щодо оцінки специфічних ризиків інновацій та оцінки ефективності інноваційних проектів.

5. Заорганізованість процедури державної реєстрації, ліцензування, сертифікації, системи контролю та дозвільної практики, регулювання орендних відносин [4].

Незважаючи на негативні моменти, функціонування інноваційних банків в Україні має значний потенціал та перспективи розвитку. Держава повинна стимулювати створення спеціалізованих інноваційних банків шляхом встановлення відповідних пільг

з оподаткування коштів, що інвестуються для досягнення технологічних змін, змін до порядку розподілу коштів від податку на додану вартість [5]. Також, потрібно запровадити механізми державного страхування ризиків інноваційної діяльності за рахунок спеціально створеної страхової компанії. Варто зазначити й те, що розробка профілактичних заходів для попередження нецільового використання кредитів, призначених для інновацій, має також вагоме значення для розвитку інноваційних банків, оскільки забезпечить раціональне використання коштів учасниками інноваційного процесу. Важливим для розвитку даних установ є створення розгалуженої системи інноваційних банків, що має сприяти реалізації наукового потенціалу у повній мірі. Варто також виділити дві основні думки щодо розвитку інноваційних банків: перша передбачає їх розвиток під контролем єдиного державного інноваційно-інвестиційного банку, на який покладатимуться функції державного стимулювання діяльності банків в сфері фінансування інновацій — таким чином держава виступає гарантом нормального функціонування інноваційних установ в Україні; друга думка передбачає створення спеціалізованої фінансово-кредитної установи, в якій як засновники візьмуть участь як держава, так і приватні інвестори.

Отже, функціонування інноваційних банків України містить ряд проблем, які мають негативний вплив, проте завдяки наявності значного наукового потенціалу, що виступає основним каталізатором створення даних установ, можна говорити про перспективність розвитку інноваційних банків, їх розгалуженої системи та підвищення якісних характеристик.

Література

1. Інноваційна діяльність банків в Україні [Електронний ресурс]. — Режим доступу: <http://conference.nuos.edu.ua/catalog/lectureDetail?conferenceId=12066&lectureId=18322>.
2. Банківська система: центральний та комерційні банки [Електронний ресурс]. — Режим доступу: http://pidruchniki.ws/14350120/finansii/bankivska_sistema_tsentralniy_komertsiyni_banki.
3. Котковський В. С. Концепція інноваційного розвитку у сфері банківської діяльності України // В. С. Котковський / Фінансово — кредитна діяльність: проблеми теорії та практики: Збірник наукових праць. — 2008. — № 2 (5). — С. 30.

4.Васильєва Т. А., Оніщенко В. В. Державні інвестиційно — інноваційні банки: проблеми та перспективи функціонування. // Науковий вісник: Фінанси, банки, інвестиції. — 2011. — № 3. — С. 58.

5.Про Концепцію науково — технологічного та інноваційного розвитку України: Постанова Верховної Ради України від 13 липня 1999 р. № 916 — XIV // Відомості Верховної Ради України. — 1999. — № 37. — Ст. 336.

Мотричук І.В.,

*студентка 2 курсу факультету міжнародно-правових відносин,
Національний університет «Одеська юридична академія»*

ПРОБЛЕМИ НАЦІОНАЛЬНОГО БАНКУ УКРАЇНИ В СФЕРІ ФОРМУВАННЯ ЗОЛOTOВАЛЮТНИХ РЕЗЕРВІВ

Як відомо, однією з найголовніших функцій Національного банку України є — забезпечення стабільності державної грошової одиниці — гривні [1]. Для того, щоб дана функція виконувалась необхідна постійна наявність золотовалютних резервів. Золотовалютний резерв (ЗВР) — це частина національного багатства України, до складу якої входять активи, визнані світовим співтовариством як міжнародні і яка перебуває під контролем Національного банку та призначена для прямого чи непрямого регулювання платіжного балансу шляхом проведення валютних інтервенцій та інших цілей, передбачених законодавством України [2]. Експерти вважають, що тенденція падіння ЗВР буде зростати, оскільки починаючи з грудня цього року їх обсяг скоротився майже на 12 %. Основними причинами такого спаду є те, що Україна виплачує зовнішні борги, а вони беруться із ЗВР. Також іншою причиною є зростання курсу долара, що аж ніяк не позитивно вплинуло, оскільки дані резерви вимірюються саме за його курсом.

НБУ у силу об'єктивних та суб'єктивних причин не в змозі постійно контролювати надходження даних резервів та їх продуктивно розподіляти. У силу своїх функцій він намагається забезпечити стабільність гривні, але, як бачимо, з урахуванням світової економічної кризи та нестабільності міжнародних валют дана функція виконується не завжди ідеально. З іншою сторони інформація про те, як розподіляють ці резерви є закритою навіть для Парламенту та Національної Ради України. Тому постає питання ефективного регулювання та управління ними, але невідомо як, оскільки зако-